

Från pianoafton till en festival av europeiska mått

Stöde kyrka

Stöde kammarmusikvecka: Concerto Rustica – från Vivaldi till Vivaldi

Martina Rüpling, sopran,
Katarzyna Mycka, marimba,
Petra Marianowski, cembalo,
Lars Jönsson, piano och Barockorchester Reutlingen

Martina Rüpling sjöng med en absolut självklar koloraturteknik.

”Det är svårt att tro att man befinner sig en halvtimme från Sundsvall och inte på en kammar-musikfestival ute i Europa!”

KONSERTRECESSION Under alla år har jag följt Stöde musikvecka. Ett år tog pianisten Lars Jönsson med sig en duktig flöjtist från Tyskland. Sedan blev musikerna fler. Av vad som varit en årlig pianoafton blev en hel veckas musikfestival.

I år lyckades man åter överträffa förväntningarna. Det är svårt att tro att man befinner sig en halvtimme från Sundsvall och inte på en kammar-musikfestival ute i Europa!

Mauricio Kagels ”Tio marscher för att förlora kriget” är ironisk, lekfull musik. Här fick alla musiker tillfälle att leka och överraska. Ett av många uppskattat inslag, i ett i högsta grad varierat program.

Barockorchester Reutlingens ledare, Petra Marianowski, är själv en duktig solist. Hon spelade György Ligetis ”Passacaglia ungherese” med påtaglig stämtydlighet och generösa kontraster i dynamiken.

Jag har tidigare prisat polskan Katarzyna Myckas marimbaspel. I kväll manade hennes suveräna kontroll fram en närmast fysiskt påtaglig koncentration hos publiken. I Leander Kaisers Hurricane’s ”Eye” fångades jag av de rika schatteringarna i spelet. Ett effektfullt varierade mellan svaga och starka lägen.

Anna Ignatowicz ”Tocatta” är mer intåtvänd musik. Den fick en improvisatorisk karaktär, med ett sökande i tempo och dynamik. Som recensent försöker man balansera sina omdömen, men Katarzyna Mycka är en fantastisk solist.

Så till Vivaldi, där kvällen började och slutade. ”Concerto alla rustica” präglades av påtaglig energi, med

bibehållen klangkänsla.

Stöde musikvecka avslutades med Vivaldis jublande ”Laudate Pueri”. Martina Rüpling måste vara en idealisk sångerska att musicera tillsammans med. Här är en solist som på det mest engagerade vis strålar och glänser i sin stämma, samtidigt som hon, med såväl känslighet som auktoritet vänder sig till, lyssnar in och hjälper sina medmusiker.

Orkestrens soloinsatser präglades tydligt av detta; musikerna vilade tryggt i fraserna när de följde henne.

Ett detaljerat omdöme måste också sträva efter att ytterligare beskriva Martina Rüpings behandling av den virtuosa och vackra sångstämman. Hon sjöng med en absolut självklar koloraturteknik, lätta och pregnanta skalor och höjdtöner. Brillant.

Redan efter ett par satser nådde också stämman sina fulla volym. Rösten tilläts klinga i kyrkorummet i full kraft, med mycket stor skönhet. Minnesvärd sångkonst!

Det var som om ingen ville att kvällen skulle sluta. Extranummer lades till extranummer. Men i mitt minne klingar ändå Martina Rüpling i Vivaldi. När hör vi en lika bra konsert? Kanske blir det under Stöde musikvecka 2014.

Björn Östlund

Katarzyna Myckas suveräna kontroll av marimbaspel manade fram en närmast fysiskt påtaglig koncentration hos publiken.

FOTO: ANKI HAGLUND